

Diplomantka: Kristýna Salamonová, učitelství pro 1.stupeň ZŠ, prezenční, 5.ročník
Název diplomové práce: Hudba jako inspirace ve výtvarné výchově
Oponent diplomové práce: doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Již pohled do obsahu práce napovídá neduhy celkové koncepce práce. Místo přehledně strukturovaného celku v proporcích odpovídajících významu a roli jednotlivých kapitol, autorka nabízí příliš mnoho kapitol, které jsou navíc rozbity spoustou podkapitol. Značný proporční nesoulad je i v rozsahu teoretické a didaktické části práce. Proti pouhým 14 stranám teoretické části 57 stran v části didaktické. Ovšem zásadní rozdíl nespočívá jen v rozsahu ale i v kvalitě. Především si v rozsahem lapidárně stručné části autorka „naordinovala“ nestravitelné sousto: od definice umění přes výčet funkcí umění obecně k zúžení záběru na výtvarné umění a hudbu v souvislosti s komparačním charakterem práce.

Jestliže pozornost věnovaná komparačním aspektům práce odpovídá jejímu zaměření, pak to v žádném případě neplatí pro pojetí jednotlivých podkapitol. Když pomínu příliš obecný a tím i samoučelný koncept podkapitol 1.2. a 1.3., kde autorka s více než lakonickou stručností pojednává funkce výtvarného umění a hudby odděleně, tak celkem se ctí se vyrovnala se vzájemnými vztahy obou uměleckých druhů se zaměřením na korelace a kontexty výtvarné a hudební kultury ve 20.století (podkapitoly 1.4. a 1.5.). Tragickou obětí snahy postihnout již tak komplikovanou problematiku v obecné šíři v minimálním rozsahu 4,5 stran se staly podkapitoly 1.6. Proměny chápání obou oblastí v troudalé snaze postihnout klíčové okamžiky vývoje výtvarného umění a hudby v první polovině 20.století na 1,5 stran obdobně jako na nástin vývoje po 2.světové válce (podkapitola 1.7. stačí dokonce jen 0,5 strany. Ovšem tristním závěrem umělecko-historické části práce je kapitola Výrazné osobnosti umění konce 19. a 20.století. Výběr 8 osobností výtvarného umění a hudby konce 19. století a 20. století (4 z každého oboru) je vykořeněn z kontextu práce a je nahrazen pidimedailonky, jejichž stručnost by jim záviděl sám Anton Webern, mistr hudebních aforismů – ovšem jen rozsah, nikoliv kvalitu.

O něco kvalitnější je didaktická část práce. To ovšem neznamená, že bych neměl žádné námítky. Do značné míry didaktická část doplatila na víceméně formální návaznost na teoretickou část. Vzhledem k nulové výpovědi teoretické části to ani jinak být nemohlo. Kvalitnější jsou jen teoretická východiska a metodika výzkumu – konkrétní realizace však zřetelně pokulhává. Další výtka se týká špatně pochopených či využitých termínů – tak např. stylizace a zjednodušení jsou adekvátní výrazy, navíc nejdou použít v souvislosti s akční malbou. Ještě více mi však vadí občas necitlivá spojení obrazové a hudební ukázky nebo disonance mezi podstatou vybraného uměleckého díla a didaktickým záměrem. Důsledkem jsou pak základní metodické chyby, které vyplývají z formálního zpracování teoretické části. Náznorným příkladem je výběr jednoho obrazu z Monetova cyklu Rouenská katedrála a v učivu pak důraz na linii a objem. Koncepčně by bylo rozhodně vhodnější a užitečnější co nejtěsnější propojení umělecko-historického východiska s didaktickými aspekty a výzkumem do kompaktních celků, kterými by byly jednotlivé vyučovací jednotky.

Citelně postrádám obrazovou dokumentaci v textu – a to jak reprodukce vybraných uměleckých děl, tak i vybrané příklady prací žáků.

Při obhajobě se zaměřte na následující okruhy otázek:

1. Vyberte si jednu z hodin výtvarné výchovy uvedených v didaktické části a zpracujte ji komplexně – tedy i s rozbohem a zdůvodněním výběru uměleckých děl, která jste pro zvolenou hodinu vybrala – stačí jen přehledně zpracovaná koncepce.
2. Na kterou z hudebních ukázek zařazených do předvýzkumu byly nejzajímavější výtvarné reakce a jaké podle vás byly příčiny.

Návrh hodnocení: dobře